

vendelse til Rigsdagen, saa længe faar vi ikke en virkelig god Løsning. Derfor finder jeg, at de Ændringsforslag, der her er stillet, maa blive det Grundlag, som man maa stille sig paa, for at man kan faa en Løsning.

Der er jo sagt, at der var givet en udstrakt Haand, da man fra de nordlige Lodsejeres Side udtalte, at de sydlige maatte raade for Flodemaalet. Det er der overhovedet, saa vidt jeg skønner, ikke noget som helst om i Lovforslaget, og jeg har ikke insisteret paa at faa noget indsat i Lovforslaget derom, fordi jeg ikke regner det for noget som helst. Det betyder i Virkeligheden kun grumme lidt, og man vil fra Teknikernes Side ikke være i Stand til at bestemme et Flodemaal, der skal holdes, og saa overholde det; der vil komme mange Tider, hvor man ikke kan overholde det, fordi man ikke kan blive Herre over, hvordan Forholdene vil blive i Fjorden, uanset at man har dette Sluseværk. Derfor vil jeg meget lægge dette høje Ting paa Sinde, at man ikke gaar udenom disse Ændringsforslag, men skaber et Grundlag for, at Lodsejerne derovre kan komme bort fra Tanken om at besejre hinanden og kan komme ind paa Tanken om at enes om at skaffe det bedst mulige Resultat med Hensyn til Ordningen af Afløbsforholdene ved Fjorden.

Der er meget delte Meninger om, hvad der er det bedste, men man kan dog formentlig her, ligesom andre Steder, forhandle sig til Rette, og der maa dog kunne skaffes et Flertal for en eller anden Løsning, thi hvis det hele opløses i lutter Mindretal, er der overhovedet ikke noget Grundlag for en Nyordning. Hvis man vil fremme Lovforslaget uden at skabe et saadant Grundlag, udenom disse to Ændringsforslag, tror jeg det vil være noget afgjort nyt i dansk Lovgivning. Jeg tror overhovedet ikke, man vil kunne paavise, at man i lignende Tilfælde er kommet med et Paabud til Beboerne om, at den eller den Løsning skal de antage, og saa skal der tilmed kunne paalignes dem Udgifter til denne Løsning. Det er selvfølgelig dette sidste, der er det vanskelige. Hvis man her fra Rigsdagens Side gav en Lov, ifølge hvilken man sagde: Vi ordner Udløbsforholdene fra Fjorden og paaligner ikke Lodsejerne noget som helst Bidrag, og hvis de lider Skade ved den Løsning, der sker, skal de faa Erstatning, saa kunde man selvfølgelig gøre, som man vilde. Men naar man paaligner Lodsejerne et Bidrag til Foranstaltningernes Gennemførelse, maa man ogsaa spørge dem, om de ønsker denne Foranstaltning, og i hvilket

Omfang de ønsker den. Derfor kan vi ikke komme bort fra, at det vilde være en Uret at gøre derovre, hvis man vedtog noget saadant, og det tror jeg at turde sige ganske afgjort, at hvis man ikke vil bruge denne Formidling, som her foreslaas, tror jeg ikke, man faar den Ro og Fred om Forholdene derovre, som man dog mener skulde komme.

Jeg vil ogsaa sige lidt angaaende Nyttens af de Foranstaltninger, der foreslaas her. Der er jo sagt — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Zahle, der udtalte det —, at der var den Vanskelighed derovre, at Ringkøbing Amtsraad havde tilbudt at betale 1 Mill. Kr., men at dette Beløb vilde blive lignet paa samtlige Beboere i Amtet. Dette er en Midforstaaelse. Saadan vil det ikke gaa til. Ringkøbing Amtsraad har lovet forskudsvis at udrede 1 Mill. Kr., men derefter vil man reparere Beløbet paa samtlige Lodsejere, som faar Gavn af Sagens Løsning. Man har derfor indbudt samtlige de interesserede Kommuner i Ringkøbing Amt, som ligger ved Fjorden, og af disse Kommuner har 6 overhovedet nægtet at deltage i nogen som helst Udgift. Hvorledes Lodsejerne stiller sig i disse Kommuner, kan man i det hele taget kun gisningsvis vide noget om. Nu er der, som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hauge, kommet en Adresse ind med 800 Underskrifter, men det er jo muligt, at mange af Underskriverne godt kunde enes om en anden Ordning end den, de nu protesterer imod. Man kan i og for sig overhovedet ikke slutte noget bestemt af, hvad der saaledes kommer frem adressevis, men det, man kan bygge paa, er, at Kommunalraadene siger: Nej, vi vil ikke deltage i en saadan Udgift, for den har ikke nogen Interesse for vor Kommune i det Omfang, som det har været antaget af Amtsraadet.

Der er i Kommissionsbetænkningen Side 31 hævdet af de to sagkyndige, at der vilde opstaa en Merværdi, som skulde beløbe sig til 1,2 Mill. Kr. aarlig. Jeg tror at kunne sige, at for en saadan Antagelse er der faktisk ikke nogen saglig Hjemmel. Sagen er nemlig den, at siden denne Kommissionsbetænkning er afgivet, er der sket Ændringer derovre ved Fjorden, som gør, at denne Antagelse ikke vil kunne holde Stik. For det første er man nu kommet ind paa i meget betydelig Grad at inddige Arealer, som man ikke mener kan have tilstrækkelig Nytte af den Brakvandssituation, der er derovre, og disse Inddigninger kan ikke være svagere. Digerne kan ikke være lavere og heller ikke mindre stærke, fordi vi faar et Anlæg ved Hvide Sande,